

ת"פ 56452/07/15 - מדינת ישראל נגד א ר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 56452-07-15 מדינת ישראל נ' ר

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
א ר

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות כניסה לישראל שלא כדין והכשלת שוטר, זאת בשל כך שביום 27.7.15, שהה הנאשם בעיר העתיקה בירושלים מבלי שהיה לו היתר כניסה לישראל כדין. כאשר התבקש על ידי שוטר להזדהות, נמלט מן המקום, והשוטר רדף אחריו עד שתפס אותו.

2. ביום 14.4.16 צירף הנאשם את ת"פ 31382-03-15 של בית משפט השלום בירושלים, הודה והורשע בשתי עבירות של תקיפת בת זוג ובשתי עבירות של כניסה לישראל שלא כדין. הנאשם הורשע בכך שביום 17.8.14 כעס על אשתו על ששבה מאוחר מבית חברתה, וכאשר שכבה על המיטה, דחף אותה ואחז בה בזרוע ימין, וכתוצאה מהדחיפה היא נפלה מהמיטה. בנוסף, ביום 18.8.13 כעס על אשתו כשפתחה את דלת הבית במכנסיים קצרים וגופיה ונתן לה סטירה חזקה על כתף שמאל. בשתי ההזדמנויות שהה הנאשם בישראל שלא כדין.

מתחם העונש ההולם

3. הערך המוגן בעבירות כניסה לישראל שלא כדין הוא ריבונות המדינה על שטחה ויכולתה לפקח על הבאים בשעריה ולוודא כי אינם מהווים סיכון ביטחוני למדינה ולתושביה.

4. הפגיעה של הנאשם בערך המוגן בעניינו היא משמעותית שכן הוא הורשע בשלוש עבירות כניסה לישראל שלא כדין. על פי דברי ההגנה בטיעונים לעונש, הנאשם התחתן עם אשה ישראלית, ומשלא זכה למעמד במסגרת בקשה לאיחוד משפחות, החליט להמשיך ולשהות בישראל עם אשתו, אף ללא היתר. אין מדובר בכניסה לישראל לצרכי עבודה ופרנסה, אלא בכוונה להשתקע בה. בנוסף, לא זו בלבד שהנאשם כפה את נוכחותו על מדינת ישראל בניגוד

לחוק, אלא שתוך כדי כך אף ביצע עבירות כלפי אשתו, שבעזרתה ותוך הישענות על זכויותיה ומעמדה, ביקש הנאשם לקבל מעמד לעצמו במדינה.

5. הערך המוגן על ידי עבירות האלימות במשפחה הוא שמירה על שלמות הגוף, הביטחון ושלווה הנפש של אדם. משמדובר באלימות כלפי נשים מצד בן זוגן, תכלית הנורמה האוסרת היא אף להגן על כבודן, חירותן וזכותן לחשיבה עצמאית וניהול אורח חיים על פי בחירתן.

6. האלימות שהפעיל הנאשם כלפי אשתו אמנם אינה מן החמורות. עם זאת, הסיבות בשלן נקט הנאשם באלימות בשני המקרים שבהם הורשע - האחת בשל כך שהמתלוננת שבה בשעה מאוחרת לביתם, והשנייה בשל כך שההינה לפתוח את דלת הבית כשלבשה מכנסיים קצרים וגופייה- מלמדות על תפיסת עולם של הנאשם שאינה מכבדת את זכותה של המתלוננת לקבל החלטת עבור עצמה ומבקשת להצר את צעדיה ולשלוט בה ובהתנהלותה.

7. הנאשם הוא בן זוגה של המתלוננת ואמור להוות לה משענת. מעשי האלימות שבהם הורשע הנאשם, אף אם לא גרמו נזק פיזי למתלוננת, היה בהם כדי לפגוע בכבודה ולהשפיל אותה, ומהווים ניצול לרעה של כוחו במסגרת מערכת היחסים ביניהם.

8. מאחר ועל פי דברי ב"כ הנאשם, הנאשם נמצא בישראל במשך תקופה רצופה ללא היתר, סברתי כי יש לקבוע מתחם עונש אחד לעבירות לפי חוק הכניסה לישראל והעבירה שנלוותה אליהן, ומתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מאירועי האלימות. על מתחם העונש ביחס לעבירת הכניסה לישראל לבטא את העובדה כי מדובר בעבירה הנמשכת על פני פרק זמן ארוך ומשמעותי.

9. אשר לרמת הענישה הנוהגת בגין עבירות הכניסה לישראל סברתי כי מתחם העונש ההולם שנקבע בפסק דינו של בית המשפט העליון ברע"פ 3677/13 **מדינת ישראל נ' אלהרוש** [פורסם בנבו] אינו רלבנטי לעניינו, שכן אותו מתחם נקבע לגבי מי שביצע את העבירה פעם ראשונה, לצרכי פרנסה בהיעדר עבירות נלוות. הנאשם ביצע שלוש עבירות, נכנס לישראל שלא לצרכי פרנסה אלא לצורך השתקעות בה, וביצע עבירות נלוות לעבירת השב"ח וגם עבירות עצמאיות. עם זאת, פסיקה זו של בית המשפט העליון מהווה מדד לקביעת מתחמי ענישה בגין כניסה לישראל שלא כדין בנסיבות אחרות.

מתחם העונש ההולם בגין עבירות הכניסה לישראל והכשלת השוטר שביצע הנאשם מתחיל בימי מאסר ומגיע כדי שמונה חודשי מאסר בפועל.

10. אשר לעבירות האלימות, מצאתי את פסקי הדין הבאים כרלבנטיים: **ברע"פ 6341/05 שלמנ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 4.9.05] נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג, היזקבמידואיומים, ונדון לעשרה חודשי מאסר בפועל שכללו גם הפעלת מאסר מותנה; בת"פ (תל-אביב) 8769-04-10 **מדינת ישראל נ' רומן דניליוק** [פורסם בנבו 28.6.10] נגזרו על נאשם נטול עבר פלילי שהודה והורשע בעבירות תקיפת בת זוג ואיומים מאסר בפועל למשך חמישה חודשים ומאסר מותנה. בעפ"ג (ירושלים) 18120-05-14 **פלונ' נ' מדינת**

ישראל [15.9.14] נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בשלוש עבירות איומים ובעבירת תקיפת בת זוג ונגזרו עליו ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי; בת"פ (תל אביב) 10627-08 **מדינת ישראל נ' סהר שרון** [פורסם בנבו 31.5.11] נגזרו על נאשם שהורשע בשתי עבירות איומים, שתי עבירות תקיפת בת זוג והפרת הוראה חוקית, עונשי מאסר מותנים.

11. לנוכח המתואר לעיל, מתחם העונש ההולם כל אחת מעבירות האלימות בהן הורשע הנאשם הוא רחב, מתחיל בעונש מאסר מותנה ומגיע כדי 10 חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשם

12. הנאשם בן 33 ולחובתו שתי הרשעות קודמות. האחת משנת 2004 בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, השנייה משנת 2014 בעבירה של תקיפת בת זוג. בגין הרשעתו האחרונה נגזר על הנאשם ביום 29.12.14, במסגרת הסדר טיעון, עונש מאסר מותנה בן 3 חודשים. עיון בכתב האישום באותו התיק מלמד, כי הנאשם הורשע בכך שתקף את אשתו ביריקה ובסטירות על צווארה, פניה ועורפה, בשל כעסו על כך שהלכה לבית השכנה. נסיבות הרשעה זו יש בהן כדי לחזק את המסקנה, לפיה הנאשם נוהג באשתו בצורה רכושנית המבקשת להצר את צעדיה ולשלוט על חייה.

13. מעשי האלימות בגינם הורשע הנאשם בתיק שצורף, בוצעו בשעה שהתנהל נגדו ההליך המשפטי הקודם שבו הורשע בעבירות אלימות כלפי אשתו, עובדה המלמדת כי להליך המשפטי השפעה מועטה על הנאשם שאינה מרתיעה אותו מלבצע אותם מעשים בדיוק.

14. לזכות הנאשם יש לשקול כי הודה וקיבל על עצמו אחריות על מעשיו בשלבים הראשוניים של ההליך המשפטי, ובכך גילה הכרה בפסול שבמעשים, ולצד זאת חסך זמן שיפוטי ניכר.

15. בדבריו לבית המשפט התנצל הנאשם על מעשיו. הנאשם אמר כי הוא ואשתו מוסיפים לחיות יחד, ביחסים טובים ותוך שיתוף פעולה הדדי, ולהם שתי בנות צעירות. לדבריו, מצבם הכלכלי של בני הזוג אינו טוב, ולטענתו זו הסיבה שהובילה אותו לביצוע העבירות.

העובדה כי הזוגיות נמשכת בצילם של שלושה אירועי אלימות שבהם הורשע הנאשם כלפי אשתו, שניים בתיק הנוכחי ואחד בתיק הקודם, מחייבת מחד גיסא ליתן למשפחה אפשרות להשתקם, אך מאידך גיסא מחייבת הרעתו של הנאשם מלשוב ולנהוג באשתו באלימות. בהקשר זה מובן כי יש לשקול את העובדה כי העונשים שניתן להטיל על הנאשם הם כאלה הצפויים לפגוע ביכולתו להתפרנס ולפגוע באופן עקיף גם בפרנסת בנות משפחתו- המתלוננת ובנותיהן של בני הזוג.

16. לנוכח האמור לעיל יש לגזור על הנאשם עונש המצוי ברף הבינוני- נמוך של מתחם העונש ההולם בכל הנוגע לכל

אחת מעבירות האלימות, וברף הבינוני של מתחם העונש ההולם את עבירות הכניסה לישראל והכשלת השוטר.

17. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שבעה חודשי מאסר בפועל. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 4.12.16.

ב. חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952.

ג. חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר שלא יעבור עבירת אלימות כלפי הגוף מסוג פשע.

ד. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת אלימות כלפי הגוף מסוג עוון.

18. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ג' תשרי תשע"ז, 05 אוקטובר 2016, במעמד הצדדים.